Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

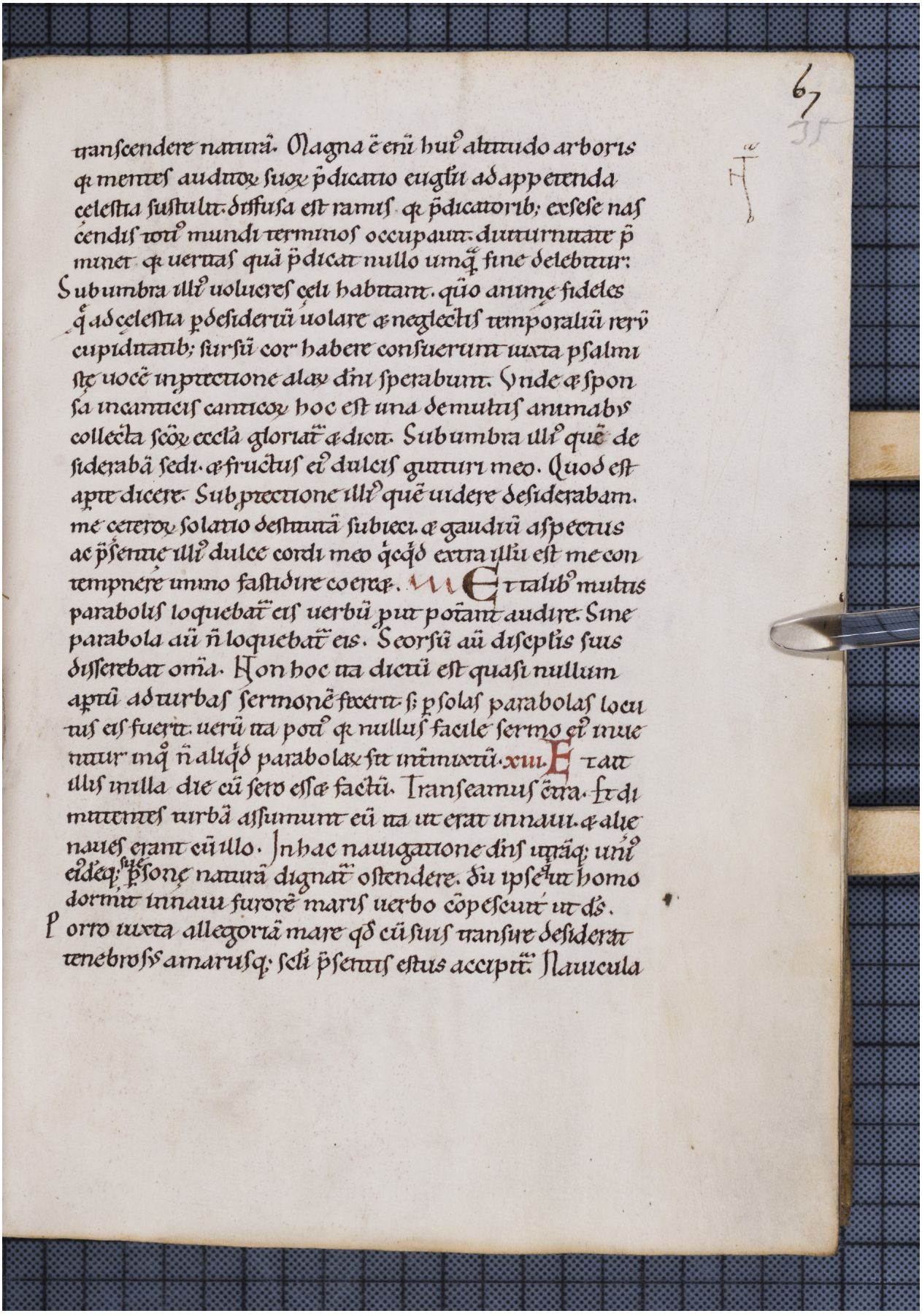

transcendere naturã. Magna ẽ enĩ huĩ altitudo arboris
q̃ mentes audituq̃ suoq̃ p̃dicatio euglii ad appetenda
celestia sustulit. diffusa est ramis q̃ p̃dicatorib; excelse nas
cendis toti mundi terminos occupauit. diuturnitate p̃
minet. q̃ ueritas quã p̃dicat nullo umq̃ fine celebrat.
Sub umbra illi uolueres celi habitant. quo animę fideles
q̃ ad celestia p̃sidertũ uolare & neglectis temporaliũ rerũ
cupiditatib; sursũ cor habere consuerunt iuxta psalmi
ste uocẽ in protectione alaꝝ dñi sperabunt. Vnde & spon
sa in canticis canticoꝝ hoc est una de mutis animabꝰ
collecta scõꝝ eccla gloriat & dicit. Sub umbra illi quẽ de
siderabã sedi. & fructus ei dulcis gutturi meo. Quod est
apte dicere. Sub protectione illi quẽ uidere desiderabam.
me ceteroꝝ solatio destituã subieci. & gaudiũ aspectus
ac p̃sentię illi dulce cordi meo q̃q̃d extra illu est me con
temnere immo fastidire coegit. Et talib; multis
paraboliꝭ loquebat eis uerbũ prout potant audire. Sine
parabola aũ n̄ loquebat eis. Seorsũ aũ discipliꝭ suis
disserebat oĩa. Non hoc ita dictũ est quasi nullum
aptũ ad turbas sermonẽ fecerit si; p̃ solas parabolas locu
tus ei fuerit. uerũ ita potũ q̃ nullus facile sermo ei mu
tatur mq̃ n̄ aliq̃d parabolę sit intermixtũ. xiii. Et
illis mille die cũ sero essẽ factũ. Transeamus ẽra. Et di
mittentes turbã assumunt eũ ita ut erat in nauĩ. & alie
naues erant cũ illo. In hac nauigatione dñs utrãq; uni
uersę; p̃sonę naturã dignat ostendere. Du ipse ut homo
dormit in nauĩ furorẽ maris uerbo cõpescit ut ds.
Porro iuxta allegoriã mare q̃d cũ suis transire desiderat
tenebrosũ amarusq; seli p̃sentis estus accipit. Nauicula